

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 13/12/04

Οι θέσεις της ΟΛΜΕ για τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2005

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2005 εντείνει την πολιτική της λιτότητας για τους μισθωτούς και της καθήλωσης των κοινωνικών δαπανών. Είναι σαφές, επίσης, ότι δεν έχει αναπτυξιακό όραμα ούτε εντάσσεται σε κάποιο ευρύτερο μεσο-μακροπρόθεσμο πρόγραμμα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της χώρας.

Ο νέος Κρατικός Προϋπολογισμός χαρακτηρίζεται από καθεστώς αδιαφάνειας, εκτός προϋπολογισμού ειδικούς λογαριασμούς και απουσία συστημάτων ελέγχου της κοινωνικής αποτελεσματικότητας των δαπανών, που αποτελούν διαχρονικά χαρακτηριστικά της δημοσιονομικής διαχείρισης.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του Προϋπολογισμού του 2005 είναι ότι η κυβέρνηση χρησιμοποιεί δύο μέτρα και δύο σταθμά. Ενώ στις επιχειρήσεις «δίνει», στους μισθωτούς λέει «περιμένετε», πρώτα η ανάπτυξη και μετά η αναδιανομή. Μόνο που αυτό το «μετά» δεν έρχεται ποτέ. Έτσι οι ανισότητες διευρύνονται. Επίσης, ο στόχος της πραγματικής σύγκλισης ουσιαστικά εγκαταλείπεται ή αναφέρεται επιλεκτικά.

Συνέπειες και προβλήματα

Η υλοποίηση του προϋπολογισμού, σε συνδυασμό με το νέο φορολογικό νόμο και τη γενικότερη πολιτική της κυβέρνησης, θα πλήξει τους μισθωτούς, τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα. Θα οδηγήσει στη διεύρυνση των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων, σε όξυνση του προβλήματος της ανεργίας, στη διεύρυνση της ζώνης της φτώχειας και της ανασφάλειας. Ωφελημένες θα είναι οι επιχειρήσεις, τα κέρδη, και τα μερίσματα. Δεν είναι όμως καθόλου βέβαιο ότι αυτή η πολιτική θα οδηγήσει σε οικονομική άνοδο και αύξηση της απασχόλησης.

Ο αντιλαϊκός χαρακτήρας του προϋπολογισμού του 2005 φαίνεται και από το ότι η αύξηση κατά 8% των εσόδων του δεν θα προέλθει από την φορολόγηση των κερδών των επιχειρήσεων και συνολικά του κεφαλαίου, αλλά από τις κρατήσεις του φόρου εισοδήματος των μισθωτών και συνταξιούχων, από τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, από την αύξηση των έμμεσων φόρων (που είναι και οι πιο άδικοι, καθώς επιβαρύνουν κυρίως τα λαϊκά στρώματα), από την αύξηση του ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους σε μια σειρά προϊόντων ευρείας κατανάλωσης.

Το εισόδημα: Ο προϋπολογισμός προβλέπει ότι το κονδύλι για μισθούς και συντάξεις των Δημόσιων Υπαλλήλων θα αυξηθεί κατά 5,9%. Όμως σ' αυτό το ποσοστό περιλαμβάνονται: α) η δαπάνη για διορισμούς και μετατάξεις που έγιναν μέσα στο 2004, β) η πρόβλεψη για νέους διορισμούς και γ) η δαπάνη από τη μισθολογική εξέλιξη του προσωπικού.

Ειδικά για τη μισθοδοσία των εκπαιδευτικών της Β/θμιας Εκπ/σης (μονίμων και ιδιωτικού δικαίου αόριστου χρόνου) το κονδύλι για το 2005 είναι αυξημένο κατά 10,7% σε σχέση με το 2004. Η αύξηση αυτή αντιστοιχεί στη μισθοδοσία των 5.500 περίπου εκπαιδευτικών που διορίστηκαν τον Αύγουστο του 2004 και στην πρόβλεψη για όσους θα διοριστούν το καλοκαίρι του 2005. Ειδικά για το επίδομα εξωδιδασκτικής απασχόλησης προβλέπεται αύξηση του ποσού μόλις κατά 7,7%, που αντιστοιχεί στους νέους διορισμούς. Είναι προφανές ότι η υπόσχεση για ικανοποίηση του αιτήματος χορήγησης του ποσού των 176 Ευρώ στους εκπαιδευτικούς δεν επιβεβαιώνεται με βάση τα παραπάνω στοιχεία.

Με την εισοδηματική πολιτική, η οποία, όπως όλα δείχνουν, θα κινηθεί σε ονομαστικές αυξήσεις των μισθών μας της τάξης του 3,2%, η κυβέρνηση συνεχίζει τη πολιτική καθήλωσης των εισοδημάτων μας.

Με επίσημο πληθωρισμό το 2004 περί το 3% και ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ το 2005 στο 7,3% οι πραγματικές αυξήσεις των μισθών θα κινηθούν σε μηδενικά επίπεδα, ενώ μειώνεται σχετικά το ποσοστό συμμετοχής τους στο ΑΕΠ της χώρας, φυσικά υπέρ των κερδών.

Ακρίβεια: παρά την προβλεπόμενη πτώση του πληθωρισμού στο 2,9%, το πρόβλημα της ακρίβειας θα παραμείνει οξύ και το 2005. Και τούτο γιατί το πρόβλημα της ακρίβειας δεν είναι μόνο πρόβλημα τιμών. Έχει νέες διαστάσεις. Συγκεκριμένα, στο πρόβλημα αυτό αντανακλάται η στενότητα των οικογενειακών προϋπολογισμών και η υπερχρέωση πολλών νοικοκυριών που η εξυπηρέτηση των δανείων τους περιορίζει το διαθέσιμο εισόδημά τους. Επίσης, το πρόβλημα της ακρίβειας υπό τη νέα του διάσταση αντανακλά τη διεύρυνση των αναγκών αλλά και την υποβάθμιση των συλλογικών αγαθών, γεγονός που με δραματικό τρόπο εμφανίζεται στη διόγκωση της ιδιωτικής δαπάνης για υγεία, παιδεία και ασφάλιση.

Φορολογία: Το φορολογικό νομοσχέδιο, που τις μέρες αυτές συζητείται στη Βουλή, δεν πρέπει να το δούμε ως ένα μεμονωμένο νομοσχέδιο. Αποτελεί συνέχεια του θεσμικού πλαισίου που διαμορφώθηκε τα τελευταία χρόνια. Στο σύνολό τους οι νόμοι αυτοί δημιουργούν ένα νέο φορολογικό καθεστώς πολύ πιο άνισο και άδικο ιδιαίτερα για όσους ζουν από την εργασία τους. Ας περιοριστούμε σε ένα παράδειγμα. Προβλέπεται στο φορολογικό νομοσχέδιο η μείωση από 35% σε 25% μέσα στην επόμενη ζετία του συντελεστή φορολόγησης των κερδών των επιχειρήσεων. Δεν προβλέπεται, όμως, τιμαριθμοποίηση των φορολογικών συντελεστών για τα εισοδήματα από εργασία. Το αποτέλεσμα είναι ότι την επομένη ζετία θα υπάρξουν φοροαπαλλαγές ύψους ενός δισεκατομμυρίου Ευρώ υπέρ των κερδών των επιχειρήσεων, τις οποίες θα κληθούμε να πληρώσουμε οι μισθωτοί.

Να σημειωθεί εδώ ότι ο ανώτατος συντελεστής φυσικών προσώπων δεν αφορά πια μόνο τα μεγάλα εισοδήματα. Έχει υπολογιστεί ότι, αν από 1961 ως σήμερα γινόταν τιμαριθμική και μόνο αναπροσαρμογή των κλιμακίων, σήμερα αυτός ο ανώτατος συντελεστής θα έπρεπε να «πιάνει» μόνο υψηλά εισοδήματα, δηλαδή τα πάνω από 180.000 Ευρώ. Και όμως αυτός ο συντελεστής εφαρμόζεται για εισοδήματα που υπερβαίνουν τις 23.000 Ευρώ.

Οι δαπάνες για την παιδεία

Για μια ακόμη σχολική χρονιά τα λειτουργικά προβλήματα των σχολείων παραμένουν άλυτα και ταλανίζουν τη δημόσια εκπαίδευση, ενώ έχει ολοκληρωθεί το πρώτο τρίμηνο λειτουργίας τους. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι πολλά σχολεία, στην περιφέρεια λόγω σοβαρών ελλείψεων και κακής κατανομής του εκπαιδευτικού προσωπικού, στα μεγάλα αστικά κέντρα λόγω της διπλοβάρδιας και ιδίως της περιθωριοποίησης της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, δεν έχουν εξασφαλίσει ικανοποιητικό επίπεδο λειτουργίας.

Με την αναπόφευκτη υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, που προκύπτει από τις αρρυθμίες αυτές, περιορίζεται κυρίως ο μορφωτικός ορίζοντας των μαθητών των πιο λαϊκών στρωμάτων, εφόσον αυτοί κατά βάση στηρίζουν την ικανοποίηση των εκπαιδευτικών τους προσδοκιών στη δημόσια εκπαίδευση, ενώ οι οικονομικές τους δυνατότητες δεν τους επιτρέπουν να χρησιμοποιήσουν εύκολα τις πανάκριβες συμπληρωματικές εκπαιδευτικές παροχές.

Για μια ακόμη χρονιά ο προϋπολογισμός για την παιδεία κατατάσσει τη χώρα μας στις τελευταίες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης (3,58 % του ΑΕΠ έναντι 5% Μέσου Ορου στην Ευρωπαϊκή Ένωση) και επίσης, όπως δείχνουν οι εκθέσεις του ΟΟΣΑ, πολύ χαμηλά στην κατάταξη και σε παγκόσμιο επίπεδο. Το ποσοστό αυτό (3,58%) είναι από τα χαμηλότερα ποσοστά επί του ΑΕΠ στη διάρκεια της τελευταίας 20ετίας (Πίνακας 1).

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	
ΕΤΟΣ	% ΑΕΠ
1984	3,72
1985	3,87
1986	3,86
1987	3,70
1988	3,69
1989	3,52
1990	3,95
1991	4,22
1992	4,00
1993	3,94
1994	4,16
1995	3,32
1996	3,42
1997	3,61
1998	3,59
1999	3,57
2000	3,55
2001	3,56
2002	3,48
2003	3,33
2004	3,61
2005	3,58

ΠΗΓΕΣ: ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ 1995-2005 ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1994 ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΥΠΕΠΘ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΟΣΑ

Τακτικός προϋπολογισμός

Ενώ το σύνολο των πρωτογενών δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού αυξάνεται κατά 14,6%, οι δαπάνες για το ΥΠΕΠΘ αυξάνονται μόλις κατά 11,9% .

Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.)

Ενώ το σύνολο των δαπανών του ΠΔΕ μειώνεται κατά 16,1%, λόγω του μηδενισμού των ολυμπιακών δαπανών, δεν βρίσκονται χρήματα για το ΥΠΕΠΘ και έτσι οι δαπάνες αυξάνονται μόνο κατά 1,1% ή για την εκπαίδευση μόνο κατά 4,5% .

Τα κονδύλια του τακτικού προϋπολογισμού για την παιδεία, που είναι σαφώς ανεπαρκή, τα θεωρεί η κυβέρνηση "σημαντικά" και μάλιστα ικανά να στηρίξουν την εκπαιδευτική της πολιτική για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος. Ακόμα και αυτή η κατά 6.3% αύξηση των δαπανών για την εκπαίδευση δεν αντέχει σε ποιοτική ανάλυση.

Επιβάλλεται μεγάλη αύξηση του ΠΔΕ για την καθιέρωση της πρωινής βάρδιας σε όλα τα σχολεία, για την ανάπτυξη της απαιτούμενης υλικοτεχνικής υποδομής και, φυσικά, για να μπορεί να αλλάξει το μίζερο σχολικό περιβάλλον.

❑ Μαθητική διαρροή. Ο θεσμός της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης, που εφαρμόζεται με πολλά προβλήματα στο Λύκειο και στα ΤΕΕ, δεν επεκτείνεται και στο Γυμνάσιο, όπου θα είχε μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Και για το 2005 χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό με πολύ μικρά ποσά, που περιλαμβάνονται στις υπερωρίες και τους ωρομίσθιους.

❑ Εργαστήρια Φυσικών επιστημών σε Γυμνάσιο Λύκειο: δεν πρόκειται να ολοκληρωθούν με τα κοινοτικά προγράμματα, και δεν υπάρχει πρόβλεψη στον κρατικό προϋπολογισμό ούτε για ολοκλήρωσή τους ούτε για τις αυξημένες λειτουργικές δαπάνες που απαιτούνται για αναλώσιμα και συντήρηση.

❑ Επιμόρφωση: Μετά τον περιορισμό της μόνο στα επιδοτούμενα από την «Κοινωνία της Πληροφορίας» προγράμματα και την αναστολή λειτουργίας του Οργανισμού Επιμόρφωσης, δεν απορροφήθηκαν τα χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό το 2002, το 2003 και το 2004, και χάνονται και τα κοινοτικά κονδύλια, γιατί δεν λειτουργούν ούτε τα ΠΕΚ ούτε ο Οργανισμός Επιμόρφωσης.

Η κατά 30% μείωση του κρατικού προϋπολογισμού για τη Διεύθυνση Σχολών Εκπαίδευσης Διδακτικού Προσωπικού παρουσιάζεται ως αύξηση, διότι κατά το 2004 απορροφήθηκε μόνο το 55% του εγγεγραμμένου στον προϋπολογισμό ποσού καθώς ο Οργανισμός Επιμόρφωσης ουσιαστικά δεν λειτούργησε.

Ο τακτικός προϋπολογισμός για το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο μετά από συνεχείς μειώσεις παρουσιάζει μια αύξηση κατά 9,8%.

❑ Δεν υπάρχει δημοκρατικός προγραμματισμός για το 2^ο ΕΠΕΑΕΚ, στο πλαίσιο του 3^{ου} Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, και οι όποιες επιλογές και προγράμματα αποφασίζονται εν κρυπτώ παρά την αρνητική εμπειρία για τις επιλογές και την απορροφητικότητα των κονδυλίων του 2^{ου} ΚΠΣ.

Οι δαπάνες για τις εισιτήριες εξετάσεις μειώνονται δραστικά, προφανώς λόγω της κατάργησης του πανελλαδικών εξετάσεων της Β' Λυκείου, αλλά και τις προηγούμενες χρονιές τα αντίστοιχα ποσά είχαν μειωθεί.

Εντυπωσιακή, από την άλλη μεριά, είναι η αύξηση της εγγεγραμμένης δαπάνης για αποζημίωση μελών συλλογικών οργάνων (υπερδεκαπλασιασμός).

Η σταθεροποίηση, μετά τη δραστική μείωση (50%) τα δυο τελευταία χρόνια του ποσού των δαπανών για προμήθεια ειδών εξοπλισμού υπηρεσιών, εργαστηρίων κ.λπ., για προμήθεια βιβλίων και για προμήθεια εκπαιδευτικού υλικού στη Δευτεροβάθμια, σηματοδοτεί όχι μόνο τη μη ανανέωσή τους αλλά και την υποβάθμιση σε ό,τι αφορά τις αντίστοιχες υποδομές και υλικά.

Η κυβέρνηση, παρ'όλα όσα εκτέθηκαν παραπάνω, ισχυρίζεται ότι θεωρεί την αναβάθμιση της παιδείας «αιχμή του δόρατος» στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας και την ισότιμη ένταξή της στην Ευρώπη. Παράλληλα, όμως, οι δαπάνες για την παιδεία παραμένουν καθηλωμένες και δεν επιβεβαιώνεται η δέσμευση της κυβέρνησης για προτεραιότητα στην παιδεία αλλά ούτε και οι εξαγγελίες για σταδιακή αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ μέχρι το 2008.

Η υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης έχει οδηγήσει σε μια ολοένα και πιο ακριβή παιδεία, που μπορεί μεν να είναι δημόσια, μεταθέτει όμως στις οικογένειες όλο και μεγαλύτερο βάρος για την ποιότητά της, για την εξασφάλιση στα παιδιά τους σύγχρονων γνώσεων, πρόσβασης στον

αθλητισμό στον πολιτισμό, στις ξένες γλώσσες, στην ιστορική, πολιτιστική και περιβαλλοντική κληρονομιά της Ελλάδας. Τα διαθέσιμα στοιχεία των ερευνών δείχνουν ότι συνεχίζεται η τακτική της μεταφοράς του μισού κόστους για την παιδεία στον οικογενειακό προϋπολογισμό, γεγονός που εντείνει τις κοινωνικές ανισότητες και ευνοεί τους "έχοντες και κατέχοντες".

Απέναντι σε αυτή την τακτική της Κυβέρνησης, που οδηγεί σε μεγαλύτερη υποβάθμιση τη δημόσια εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς, δεν πρέπει και δεν μπορούμε να μείνουμε αδρανείς. Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ καλεί όλους τους συναδέλφους στο 3ήμερο δράσης της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ. Καλεί επίσης τους καθηγητές του Λεκανοπεδίου στο Πανεργατικό Πανυπαλληλικό Συλλαλητήριο την Τετάρτη 15/12/04 στις 4 μ.μ. στο Πεδίο του Αρεως, για να απαιτήσουμε λύσεις στα παρακάτω αιτήματά μας:

- ✓ Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ για το 2005
- ✓ 25% αυξήσεις στις αποδοχές μας
- ✓ Άμεση χορήγηση του ποσού των 176 € και στους εκπαιδευτικούς
- ✓ Κατοχύρωση δικαιώματος ουσιαστικών συλλογικών συμβάσεων εφ' όλης της ύλης για τους καθηγητές
- ✓ Ενσωμάτωση των επιδομάτων στους βασικούς μισθούς
- ✓ Ακόλυτη μισθολογική εξέλιξη - μη σύνδεση του μισθού με την απόδοση- αξιολόγηση
- ✓ Ουσιαστικές αυξήσεις στα οικογενειακά επιδόματα
- ✓ Ουσιαστική αύξηση στο ωρομίσθιο, στην αμοιβή για υπερωριακή απασχόληση των καθηγητών, που παραμένει στα επίπεδα του 1996, και στην αμοιβή για την ενισχυτική διδασκαλία
- ✓ Ουσιαστικές αυξήσεις σε όλες τις αμοιβές που αφορούν τις Πανελλαδικές Εξετάσεις
- ✓ Άμεση καταβολή του συνόλου των αναδρομικών του οικογενειακού επιδόματος
- ✓ Άμεση καταβολή όλων των οφειλόμενων μέχρι σήμερα αμοιβών των καθηγητών που διδάσκουν στην Π.Δ.Σ. καθώς και των ωρομισθίων
- ✓ Τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας
- ✓ Αφορολόγητο όριο να είναι ο μισθός του νεοδιόριστου εκπαιδευτικού
- ✓ Πλήρη σύνταξη με 30 χρόνια ασφάλισης για όλους τους εκπαιδευτικούς
- ✓ Αναγνώριση της στρατιωτικής θητείας ως συντάξιμης, χωρίς εξαγορά
- ✓ Μόνιμοι διορισμοί των αναπληρωτών που συμπλήρωσαν 18μηνη προϋπηρεσία στις 30/6/04 στη Δημόσια Εκπαίδευση, ώστε να καλυφθούν όλα τα κενά Κατάργηση του θεσμού των ωρομισθίων
- ✓ 25 μαθητές στο τμήμα κατ' ανώτατο όριο στα Γυμνάσια και Λύκεια, 20 μαθητές στα ΤΕΕ και τις κατευθύνσεις Λυκείου και 10 μαθητές ανά εκπαιδευτικό στα Εργαστήρια
- ✓ Άμεση διαμόρφωση και εφαρμογή θεσμικού πλαισίου επιλογής των διευθυντικών στελεχών της εκπαίδευσης, που θα διέπεται από τις αρχές της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και αντικειμενικότητας

Για το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

Ο Πρόεδρος
Καλομοίρης
Γρ. Καλομοίρης

Ο Γ. Γραμματέας
Δημ. Γεώργας
Δημ. Γεώργας